

Magyar Köztársaság
Alkotmánybíróságának
1015 Budapest Donáti utca 35-45.

Ügyszám: IV/2551-3/2021.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <u>IV/2551-4/2021</u>	
Érkezett: <u>2021 AUG 05.</u>	
Példány: <u>1</u>	Kezelőiroda:
Melléklet: <u>0 db</u>	<u>lu</u>

Tárgy: Alkotmányjogi panasz kiegészítés egységes szerkezetben.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, / [redacted] úton a Szegedi Törvényszék Kb. II. 4/2021/3. számú és a Fővárosi Ítéltábla 6. Kbkf. 10. 018/2021/2. számú bírói döntésével mint az eljárást érdemben lezáró döntésekkel, és az azokban alkalmazott jogszabályi rendelkezésekkel szemben, a büntető ügy sértettjeként (pótmagánvádlóként) - nyilatkozva, hogy a személyes adataim zártan kezelését kérem, azok nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá - a következő

alkotmányjogi panasz indítványkiegészítést

terjesztem a T. Alkotmánybíróság elé, kérve a T. Alkotmánybíróság főtitkárát és elnökét, hogy az indítvány soron kívüli eljárásban történő intézését rendelje el.

Elsősorban, ki szándékozom térni arra, hogy az Alkotmánybírósághoz intézett alkotmányjogi panasz indítványt, a kézhezvételétől számított, 60 napon belül, postai úton, az Alkotmánybíróságnál terjesztem elő [Abtv. 30. §. (1) bek]. Elektronikus és postai úton is, figyelemmel a IV/501/2017. számú döntésre, ahol az egyszerű email formájú AB panaszt is joghatálynak tekintette az Alkotmánybíróság.

(Abtn.) 52. § (1) Az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia.

(1b) [...] a kérelem akkor határozott, ha egyértelműen megjelöli

a) azt az alaptörvényi, illetve törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozó jogosultságát megalapozza,

Az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására és személyem jogosultságát, annak előterjesztésére, az Alaptörvény 24. Cikk (2) bekezdés c.) pontja és d.) pontja, valamint az Abtb. 26. §. (1) bekezdése illetve a az Abtv. 27. §. - a biztosítja.

b) [...] alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét,

Az alapjogsérelem lényege, hogy: Az eljáró bíróságok elzártak az érdemi bírósági eljárástól azzal, hogy jogi képviselő hiányában - kényszerítő jellegű jogszabályi rendelkezéseket alkalmazva - nem foglalkoztak érdemben a vádindítványommal, és ez sérti a tisztességes eljáráshoz, emberi méltósághoz, egyenlő elbánáshoz való jogom. A szükségesség arányosság követelményrendszerét

negligálva jártak el. Az Alaptörvény 28. Cikke és az Abtv. 25. Cikke alapján a Fővárosi Ítélőtábla köteles lett volna a fellebbezési érveimre reagálni, avagy maga kezdeményezni az Alkotmánybíróság eljárását.

c) [...] az Alkotmánybíróság által vizsgálendő jogszabályi rendelkezést vagy bírói döntést....

(Be.) 788. § (1) A pótmagánvádas eljárásban **a sértett jogi képviselte kötelező.**

(Be.) 793. §. (3) A vádindítványt **a jogi képviselő is ellátja aláírásával**, illetve minősített vagy minősített tanúsítványon alapuló fokozott biztonságú elektronikus aláírásával.

(Be.) 794. § (1) A bíróság a vádindítványt **nem ügyszóval elutasítja, ha**

b) a sértettnek nincs jogi képviselője,

d) a vádindítvány nem tartalmazza a 793. § (2)-(3) bekezdésében foglaltakat,

d) az Alaptörvény [...] megsértett rendelkezéseit,

Az Alaptörvény II. Cikk, XV. Cikk (1),(2) bekezdése, XXVIII. Cikk (1), (7) bekezdése sérült.

e) az indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés[...] miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével. ...

A hivatkozott bírói döntés és a döntésben alkalmazott jogszabályi rendelkezés azért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével, mert:

1/ Teljes mértékben kizárja a szabad akaratom, ekként önrendelkezési szabadságom gyakorlását azzal, hogy kivétel nélkül kötelező előírással megköveteli azt, hogy a vádindítvány előterjesztése során jogi képviselővel járjak el. A norma kényszerítő (jogértelmezésre lehetőséget nem biztosító) jellegű, ezért nézetem szerint a jogalkalmazás keretében fel nem oldható Alaptörvényellenességet idéz elő.

2/ A sértett, a nyomozó hatóság előtt és az ügyészség előtt is szabadon terjeszthet elő feljelentést, jogi képviselő hiányában is kötelesek e szervek azt megvizsgálni. Ezért nem tartom ésszerűnek a bírói úthoz való jogom korlátozását azon az alapon, hogy **az én érdekem szolgálja, ha professzionális ügyvédi segítség áll a rendelkezésemre.** Dönthetek úgy, hogy ügyvédhez fordulok, és ügyvédi segítség mellett terjesztem elő a vádindítványom, ha és amennyiben a tényállás és jogi helyzet bonyolultsága ezt kívánja meg. Erre a különböző vagyoni helyzetű személyeknek egyaránt lehetősége van - esetemben - legfeljebb ingyenes jogi segítségnyújtás keretében, figyelemmel a vagyontalanságomra. A jogi segítségnyújtásnak ugyanis nem feltétele az, hogy arra az eljárásra amelyre a pártfogó ügyvédi segítséget kérelmezem előírja a kötelező jogi képviseletet. (példák erre: A Járásbíróságok előtti polgári perek vagy a közigazgatási és munkaügyi perek) Ezért visszásnak érzem, hogy a hivatkozott jogszabályi rendelkezés a „saját magam védelme érdekében“ zár el attól, hogy jogi képviselő nélkül járjak el a bíróságon.

Amennyiben viszont jogi képviselő nélkül lépek fel és jogi szakismeret hiánya folytán utasítja el a bíróság a vádindítványt, akkor senki más nem okolható, csakis saját magam.

3/ A bírói út vállalása esetén, saját magam viselem a költségeket, ha és amennyiben a vád alapján a vádlottat nem ítélik el. Ehhez hozzátartozik a pótmagánvádlói fellépéssel kapcsolatban keletkezett bármilyen díj, és egyéb kiadás, ingyenes jogi segítségnyújtás esetén is a 2003. évi LXXX. törvény (Jstv.) a költségek előlegezését, nempedig viselését írja elő, azaz a jogi segítségnyújtás engedélyezése esetén is viselni kell a költségeket e tekintetben is, ha a vádlott felmentésére kerül sor. Így tehát a pártfogó ügyvéd költségei is engem terhelnének, azon túl hogy a pártfogó ügyvéd részvételének külön előírás szerinti díja is van. További érvként hozom fel, hogy a vádlott kötelező jogi képviseletét előíró jogszabályi rendelkezésre tekintettel a vádlott védőjének a díjat is nekem kellene viselnem a fenti esetben, amikor is esetleg nem marasztalnák el a vádlottat.

4/ Az esetleges hamis vád büntette nem kizárólag a bíróság előtti vádemelés során valósulhat meg, ha a tények valótanok, hanem már a rendőrség és ügyészség is tehet feljelentést, az alapügy befejeződése előtt. Emiatt nem jelent szükséges és arányos korlátozást a bírósághoz fordulás joga tekintetében a kötelező jogi képviselet, egyebekben pedig megjegyzést érdemel hogy volt már arra precedens, hogy jogi képviselő volt az aki hamis vádat követett el.

5/ A büntetőbírósági úttal együtt járó polgári jogi igény előterjesztésének joga, a büntetőeljárásról szóló törvény szerint a sértettet megilleti, és figyelembe kellene venni, hogy a polgári törvénykönyv nem ismeri a „bűncselekménnyel okozott kár fogalmát“, melynek jelentősége abban áll, hogy az általánostól életerő azaz az öt éves elévülési időtől eltérő, azt meghaladó időtartamot követően előterjesztett keresetlevelet elévülés folytán elutasítja a polgári per bírósága, hacsak a büntetőbíróság meg nem állapítja a vádlott büntetőjogi felelősségét azon bűncselekményben, amelynek büntetési tétele az általános elévülési időt meghaladja. Az Alkotmánybíróság a polgári vagyoni jogi igények kapcsán már állást foglalt abban a kérdésben, hogy a perben a fél nem az eljárás tárgya, hanem az alanya. (59/1993. (XI. 29.) AB határozat) A fentiekből következik, hogy egy tisztán vagyoni jogi igény, amely bűncselekmény elkövetése miatt keletkezett, a Járásbíróság előtt - ahol egyébként nem kötelező a jogi képviselet - csak akkor érvényesíthető, ha és amennyiben a büntetőeljárásban a vádlottat elítélik. (Pl: rablás minősített eseténél, szükséges az öt éven túli igényérvényesítéshez a büntetőbíróság marasztaló döntése) Mindez akkor történhet meg, ha a büntetőeljárás egyáltalán megindul, viszont ügyészi passzivitás folytán előfordul, hogy pótmagánvád formájában van esély eljárást indítani, ahol azonban jelen állás szerint mindenképpen megkövetelt feltétel a jogi képviselet.

6/ A kötelező jogi képviselet folytán a vádlott részére szintén kötelező a védői képviselet, amelyet a bíróság kirendelés és az ügyvédi kamara kijelölés útján megold. Ellenben nekem mint vagyontalan sértettnek a fentiekben leírt gátló tényezőkön keresztül lehet a bírósághoz fordulni, annak érdekében hogy a jogaimnak érvényt tudjak szerezni.

7/ Az ingyenes jogi képviseletre való jogosultság határát egy konkrét összeg alatti jövedelemhatár szabályozza, egyéb feltételek mellett, mely sok esetben arra vezet, hogy a sértett néhány száz forintnyi jövedelemtúllépés miatt kénytelen saját maga ügyvédhez fordulni, amely tetemes

költségeket keletkeztethet, hiszen jóval több a magánúton fogadott ügyvédek díja mint az ingyenes jogi segítségnyújtás folytán kirendelt, vagy kiválasztott ügyvédek díja. Továbbá az ügyvédi munkadíj sok esetben eléri vagy meg is haladhatja a bűnügyi költségnek a mértékét, amely önmagában is elegendő hatást képes gyakorolni a sértetteknek annak érdekében, hogy a pótmagánvádlóként történő fellépést mellőzzék.

8/ Ezen felül, ha az ingyenes jogi segítségnyújtás lehetősége adott, ahogy a Fővárosi Ítéltábla is rögzítette, abban az esetben, egy magam fajta vagyontalan személy számára, az alacsonyabb összegű ügyvédi díj és költségek is elegendőek ahhoz, hogy visszariasszanak a jogi segítségnyújtás igénybevételétől nem beszélve arról, hogy a vagyonos személyekkel való összehasonlításom során, akiket az ingyenes jogi segítségnyújtás eleve a jövedelmük vagy egyéb helyzetük folytán nem illette meg, egyrészt hosszabb időt venne igénybe a vádindítvány előterjesztéséhez szükséges idő, másrészt a jogi segítségnyújtás lehetőségének megtagadása esetén, nem állna módomban magánúton ügyvédhez fordulni. A Jstv. 10. §. (2) bekezdése négy esetet szabályoz, amikor is a jogi segítségnyújtás minden egyéb feltétel megléte esetén is kizárt. Ezek közül a Jstv. 10. §. (2) bekezdés d.) pontja a Kormányhivatal számára mérlegelési lehetőséget biztosít arra nézve, hogy rosszhiszeműnek titulálja az ügyfél joggyakorlását, avagy előre eredménytelennek.

(Jstv.) 10. § (1) Nem lehet támogatást nyújtani, ha a szükséges támogatást az ügyben a fél korábban már megkapta, vagy ha a fél ügyében eljáró közigazgatási szerv a fél beadványának elkészítésében segítséget nyújtott.

(2) Nem részesíthető a fél támogatásban, ha

a) valamely korábban nyújtott támogatást (ideértve e bekezdésben a II. és III. Fejezet szerinti támogatásokat is) valótlan adatok szolgáltatása miatt megvontak tőle, a megvonás időpontjától számított 5 évig,

b) valamely, korábban részére vagy más személy részére nyújtott támogatás összegét - bár arra köteles lett volna - nem térítette vissza az államnak, vagy

c) a támogatás iránti kérelmében foglaltak ellenőrzésére irányuló vizsgálat elvégzését akadályozza,

d) támogatás iránti kérelme rosszhiszemű joggyakorlásra irányul, vagy a támogatással érintett eljárás a fél részéről már előre teljesen eredménytelennek látszik.

(3) A (2) bekezdés b) pontjában foglalt esetben a fél kivételesen részesíthető támogatásban, ha igazolja, hogy a jövedelmi és vagyoni helyzete, egyéb személyes körülményei olyan fokban romlottak meg, hogy önhibáján kívül nem képes az általa igénybe vett jogi szolgáltatás díjának visszatérítésére.

Itt jegyezném meg, hogy az Alkotmánybíróság az 1/1994. (I. 07.) AB határozatában rögzítette, hogy a bírósághoz fordulás alapvető jog, és a jogállami jogviták elintézésére a perindítás hivatott, ezért a polgári jogvitákon túlmutató, alapvető jogokat veszélyeztető vagy sértő magatartásokat szankcionálni hivatott büntetőjogi védelem büntetőeljárásban történő elbíráláskor sem lehet alacsonyabb mércét alkalmazni mint a polgári peres eljárások során, főleg, ha a büntetőeljárásnak vagyoni jogi érintettsége is van, azaz abban polgári jogi igényt terjesztenek elő.

11/ Az ingyenes jogi segítségnyújtás megtagadása esetén, a bírósági felülvizsgálata a közigazgatási döntésnek, nemperes eljárásban történik, és a probléma abban gyökerezik, hogy mire a procedúra végetér, addigra már az igazolási kérelem előterjesztésére nem lesz mód, az objektív három hónapos határidő lejárta miatt.

12/ Természetesen tisztában vagyok azzal, hogy a pótmagánvádlóként történő fellépés nem az Alaptörvényből levezetett jogosultság, de a jogalkotó biztosította, így véleményem szerint az emberi méltósághoz való jogból az Alkotmánybíróság által levezetett önrendelkezési szabadság indokolatlan korlátozása által, a vagyontalan személyeket a vagyonos személyekhez képest ésszerűtlen okból kifolyólag hoz sokkal hátrányosabb helyzetbe, azon túl, hogy önmagában a vagyonos személyek önrendelkezéshez való jogát is sérti a kötelező jogi képviselőt előíró szabályozás, hiszen az önrendelkezési szabadság korlátozása, nem az Alaptörvény I. Cikk (3) bekezdése szerinti módon, és mértékben történik.

13/ Alapvető követelmény az Emberi Jogok Európai Bírósága előtt, hogy ha a nemzeti jog biztosítja egy fórum (legyen az akár jogorvoslati) igénybevételének lehetőségét, akkor azt olyan feltételek mellett tegye, hogy gyakorlati szinten is hozzáférhetővé váljon a jogalanyok előtt. Nem kötelező a pótmagánvádló jogintézménye, de a jogalkotó azt éppen az ügyészi passzivitás esetére egy vádkorrektívumként „élesztette fel“ az 1896. XXXIII. törvény hatályon kívül helyezését követően.

14/ A leírtak alapján jól látható, hogy a jogtörténeti múltban is ismert volt már a pótmagánvád, és annak létjogosultsága megkérdőjelezhetetlen, főleg egy olyan korszakban mint amilyen a jelenlegi, ahol a társadalmi rétegek élesen különváltak, és ahol egy magamfajta vagyontalan személy indokolatlanul hátrányt szenvedne el az ügyvédválasztás során is, hiszen ameddig más vagyonos személy megteheti azt, hogy szabadon választ magának ügyvédet, addig korlátozott lehetőségeim vannak, mivel a jogi segítői névjegyzék elég rövid és zömmel olyan ügyvédekkel áll, akik kirendelhető ügyvédeként szerepelnek, más olyan eljárásokban ahol a nyomozó hatóság (ideértve az ügyészséget is) gyanúsítottat talál, illetve „vád alá helyez“ valakit. Az ilyen - függő jogviszonyban lévő - ügyvédek, az ügyek különbözőségétől függetlenül, mindenképpen részrehajlanak a vád illetve a nyomozó hatóságok felé, ugyanis jövedelmezőbb és könnyebb, időtakarékosabb e szervek által felkért feladatokat ellátni, hozzáteszem silány színvonalon.

15/ Az ügyvédi törvény (2017. évi LXXVIII. törvény) 36. §. (6) bekezdés e.) pontja alapján az ügyvédi törvény 20. §. (1) bekezdésére hivatkozva, (Jstv. 61. §. (7) bekezdése) az alapján pedig számos esetben, ha a jogi segítségnyújtás adott is, mondatja a Kormányhivatal által kirendelt ügyvéd, hogy leterheltsége, vagy egyéb ok miatt nem tudná a feladatát megfelelően ellátni, és erre tekintettel kérheti a felmentését a kirendelés alól. Mindezek miatt hiába biztosítja mind a Be., mind a Jstv. az igazolás lehetőségét, annak a Be. 139 §. (2) bekezdésének 2. mondata határt szab.

*(Be.) 139. §. (2) Az igazolási kérelmet az elmulasztott határidő utolsó napjától, illetve az elmulasztott határnaptól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni. Ha a mulasztás később jutott a mulasztó tudomására, vagy az akadály később szűnt meg, az igazolási kérelem határideje a tudomásszerzéssel, illetve az akadály megszűnésével kezdődik. **Három hónapon túl igazolási kérelmet nem lehet előterjeszteni.***

16/ Ilyen előzmények után, méltóságsértőnek érzem, hogy a személyi biztonságot, és más alapvető jogokat veszélyeztető, illetve sértő hatásokat a vád és nyomozó hatóság nem próbál szankcionizáltatni, ráadásul ennek a lehetősége az egyéb - fentebb írt - körülmények miatt számomra eleve nem lehetséges, ugyanis vagyoni helyzetből, ügyvédől, annak jogi álláspontjától és a Kormányhivatal megítélésétől függ a bíróság elérésének lehetősége.

17/ A jogi segítségnyújtásra való jogosultságot szabályozó feltételrendszer, egyfelől önkényes mérlegelésre ad lehetőséget. (Jstv. 10. §. (2) bekezdés d.) pont) másfelől egy konkrét összegre vonatkozóan húzza meg a jogi segítségnyújtás igénybevételének jövedelmi határát, (pl: 150.000 forint) ahelyett, hogy összehatársávot húzna (pl: 130-170.000 forint) harmadrészt a Jstv. 17. §. (2) bekezdése szerint a Be. határozza meg azt, hogy a költségkedvezmény mire terjed ki, azaz pótmagánvád esetén a költségeket a vesztes fél fizeti, negyedrészt, a Jstv. biztosítja a Kormányhivatal által kirendelt ügyvéd részére azt, hogy mindenféle igazolás, vagy alátámasztás nélkül az ügyvédi törvény 36. §. (6) bekezdésére hivatkozva kérje a felmentését az ügy alól, és e kérelem előterjesztésére a haladéktalanság követelményét sem írja elő az ügyvédek számára a törvény.

18/ Összességében: a bírói úthoz való jogot sérti az, hogy több szempontból korlátozzák e jogot, holott, a vádindítvány jogi képviselő általi előterjesztése esetén is, maximum egy alkalommal terjeszthető elő ismételten a vádindítvány. (Be. 794. §. (1) bekezdés d.) pontja) Mindezt annak ellenére, hogy az Alkotmánybíróság előtti kötelező jogi képviselet előírását, a jogalkotó megszüntette.

19/ A jogerős bírói döntés egyáltalán nem tér ki a fellebbezési érveimre ezzel sértve a 7/2013. (III. 01.) AB határozatban leszögezett követelményrendszert. Továbbá a vádindítványról való döntés a rendes bíróságok szerint nem érdemi döntés, ugyanakkor az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az ügyet lezáró végső döntés. E tekintetben nézetem szerint aggályos, hogy érdemi eljárás ugyan nem indult mert nem fogadta be a vádindítványom a Szegedi Törvényszék, ámde a jogi képviselő hiánya miatt utasította el a vádindítványom, holott nem is lehet egy érdemi eljárásról beszélni mindaddig amíg a vádindítványom befogadására nem került volna sor. A jogszabályi környezet és a bírói gyakorlat az eljárási garanciákat igyekszik megkerülni, holott az ügyészség által folytatott eljárások esetén az ügyész bármeddig próbálkozhat vádemeléssel, és annak törvénytelenége esetén korlátozás nélkül ismételten vádat emelhet ellenben a pótmagánvádlóval. (33/2013. (XI. 22.) AB határozat)

20/ Az indokolási kötelezettség teljesítésének hiánya önkényességre utal, amely az elfogultság látszatát kelti. Ez esetben minden eljárás során az Alkotmánybíróság érdemben foglalkozik az ügygel az iratok megvizsgálása után. Az ügyészség az Alkotmánybíróság 3384/2018. (XII. 14.) AB határozata után sem tekinti úgy, hogy a hivatali visszaélés bűncselekménynek lehet sértettje. Erre tekintettel nem jogosulttól származónak tekinti a panaszt és érdemben ki sem tér a panaszban rögzített érveimre. A kialakult ítélkezési gyakorlat értelmében viszont a nyomozati szakaszban a panasz jogintézménye, kimerítendő jogorvoslat, (ld: 30/2015. számú büntető elvi döntés) ennek hiányában a vádindítvány olyan, mintha azt nem jogosult személy terjesztette volna elő. A Szegedi Ítéltábla viszont leszögezte más eljárása során, hogy a vádindítvány elutasítására vezető okokat sorrendben kell vizsgálni. Azon túl hogy az ügyészség számára

számtalan eszköz és módszer rendelkezésre áll ahhoz hogy megakadályozza a sértetteket a bírósághoz fordulásban, előfordult olyan eset is, hogy feljelentést nem feljelentésnek tekintett és elutasító döntést sem hozott, hanem áttette azt, - mintha panasz lenne, - a feljelentésben szereplő hivatalos személyt foglalkoztató szerv vezetőjéhez. Az eljárás elhúzódása miatt tett kifogás alapján a határozathozatalt el sem rendelték, holott a feljelentés elutasítására három nap áll rendelkezésre. Mostanság erre a módszerre szoktak rá.

21/ A jogalkotó szándéka nem érvényesülhetne, ha és amennyiben a fentiek szerint több személy, és különböző szervek együttes döntése révén lehetne csak érdemben bíróság elé vinni egy ügyet, holott a pótmagánvádnak mint vádkorrektívumnak éppen az lenne a célja, hogy az ügyészség passzív magatartását korigálja. A sértetteket is megilleti a tisztességes eljárás joga függetlenül a vagyoni helyzettől ezáltal engem, mint a jelen ügy sértettjét, érzésem szerint ugyancsak megillet, hogy az ügyem bíróság elé vigyem minden más személy és /vagy szerv hozzájárulása nélkül is.

22/ A magánvád esetén, az ügyészség átveheti a vád képviselőt akárcsak a pótmagánvád esetében. A magánvádlói fellépés során például a testi sértés bűncselekmény minősített eseteiben minden más szerv és /vagy személy döntése ellenére is teljes önrendelkezési szabadság illet meg, viszont több kisebb horderejű, alacsonyabb büntetési tételű ügyben (pl: zaklatás, kényszerítés, hivatali visszaélés, stb) nem biztosított az, hogy pótmagánvádlóként lépjek fel élve az önrendelkezéshez való jogommal, azaz hogy szabadon dönthessem el azt: akarom-e bíróság elé vinni az ügyem vagy sem.

23/ A Be. a korlátozott cselekvési szabadság esetére is biztosítja a büntetőeljárásban a jogok gyakorlását, ámde pótmagánvád esetén, engem mint teljes cselekvőképességgel rendelkező személyt nem illet meg az önrendelkezési szabadság, mely által a bírói úthoz való jogom csorbát szenved.

24/ Teljesen ellentétes a józan ésszel az efféle jogalkalmazás és jogszabályi rendelkezés, mely jogi képviselőhöz köti a bírósághoz fordulást. Ráadásul nem számol azzal a törvény hogy a vagyontalanok számára mindezek miatt melyet fentebb írtam sokkal nehezebb a bírósághoz fordulás és ha véletlenül sikerül is, szinte biztos az, hogy a bíróság előtt veszít a vagyontalan személy, tekintettel a kirendelt ügyvédek passzív magatartására, akikkel szemben a vádlott esetleg agilis ügyvéd mellett állhat a bíróság elé.

25/ Az emberi méltóság mint alapjog része az önrendelkezéshez való jog, e jog sérelme illetőleg indokolatlan korlátozása seti a tisztességes eljáráshoz való jogot, és a diszkrimináció tilalmát is az esetemben, mivel a vagyontalanságomra visszavezethetően a korlátozott bírósághoz fordulási lehetőség is további akadályokba és nehézségekbe ütközik, miközben a jogszabályi rendelkezés kötelező voltának hiánya esetén is lehetőség volna ingyenes jogi segítségnyújtásra, avagy a meghatalmazás adására, ezért is érthetetlen az, hogy miért kell kényszeríteni a sértettet, konkrét esetben engem, arra hogy ügyvéddel lépjek fel, aki nagymértékben korlátozhatná nézetkülönbség esetén a vádindítvány tartalmát, amely a bíróság mozgásterét határolja be. A jogi képviselő nem az eljárás tárgya, hanem egy alany abban, ezért ha és amennyiben nem ért egyet a képviselt személy álláspontjával az ügyet leadja, visszaadja, kéri felmentését.... Viszont az

Alkotmánybíróság megkívánja, hogy a hozzá forduló személyek minden érvet (lényegüket tekintve) adjanak elő a rendes bírósági eljárás során, máskülönben nem tekinti kimerítettnek a jogorvoslatot.

26/ Az Alkotmánybíróság főtitkára és tanácsadója által szerkesztett kézikönyv: Alkotmányjogi panasz kézikönyve c. mű rögzíti, hogy az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint bár mérlegelés alapján válogat az Alkotmánybíróság a befogadás során, de a dogmatikaépítés irányába halad a gyakorlat. Az EJEB hatékony jogorvoslatnak tekinti számos esetben az Alkotmánybíróság eljárását, így nézetem szerint a panaszom be nem fogadása esetén az EJEB előtt sem kereshetek orvoslást a problémámra. A személyi biztonság joga mindenkit megillet ezért e jogom megszorítóan kezelni nem lehet, viszont ha és amennyiben az Alkotmánybíróság úgy dönt, hogy a jelen panasz nem elégti ki a főtitkári eljárás során megkívánt követelményrendszert, akkor az Alkotmánybíróságnak esélye sincs az érdemi vizsgálatra, holott számos esetben lehet látni az utóbbi időkben olyan határozatokat, ahol az Alkotmánybíróság tanácsa kijelenti hogy több részben alaptalan az indítvány, de a főtitkári szakaszban befogadta az Alkotmánybíróság és részben is elbírálják a tanácsok ezen indítványokat. Konkrétan az, hogy egy panasz indoklása felveti e az alapjogi jelleget, más megítélés alá eshet a tanácsok befogadási eljárása során, ezért kérem a T. Alkotmánybíróságot arra hogy legyen szíves és fogadja be az indítványt. [3127/2019. (VI. 05.) AB határozat, Ind., 18.) pontja, 3303/2020. (VII. 24.) AB határozat, Ind., 48.) pontja]

f) a kifejezett kérelmet a jogszabály, jogszabályi rendelkezés vagy a bírói döntés megsemmisítésére.....

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a hivatkozott bírói döntések és a döntésekben alkalmazott, fentebb feltüntetett jogszabályi rendelkezések alaptörvénybe ütközését, és ezt követően semmisítse azt, azokat meg.

(4) Az alkotmánybírósági eljárás feltételeinek fennállását az indítványozónak kell igazolnia.

Az Alkotmánybíróság érdemi eljárását a fentebb felvetett pártatlan bírói eljárás, és az ártatlanság vélelme hiánya önmagában megalapozza, ugyanis ez felveti a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvényellenesség lehetőségét [13/2014. (VI. 18.) AB határozat, Ind., 19], mely megalapozza hogy az Alkotmánybíróság határozati formában hozzon döntést, tényleges vizsgálat elvégzése után. [3243/2017. (X. 10.) AB határozat , Ind., 29.), 3343/2017. (III.20.) AB határozat, Ind., 17.) pont, 3046/2019. (III. 14.) AB határozat, Ind, 24-25., 3020/2020. (II. 10.) AB határozat Ind., 28.] A pártatlan bíróhoz való jog feltétel nélküli érvényesülést kíván, e jogot más joggal összevetni nem lehet, alapjogkollízió e jog esetében kizárt. [34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Ind., 28., 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Ind., 38.] Az Alkotmánybíróság kitért arra, hogy önmagában a bírói döntés indoklásának hiánya is érdemi (határozattal és nem végzéssel végződő) eljárást indokol, [3127/2019. (VI. 05.) AB határozat, Ind., 18.) pont, 3303/2020. (VII. 24.) AB határozat, Ind., 48.) pont] tekintve hogy a T. Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a tisztességes eljáráshoz való jog vizsgálata elkerülhetetlenül vonja maga után az ügy tartalmi vizsgálatát, de kizárólag abból a szempontból, hogy az alapjog sérült e, és ez esetben mindez mennyire hatott ki a bírói döntésre.

Az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlata szerint az alkotmányjogi panasz indítványt, tartalma szerint vizsgálja, ezen belül abban az esetben is érdemi vizsgálatot folytat, amennyiben egyes - hivatkozott - alapjogok kapcsán az alkotmányjogi panasz indítvány nem felel meg, az Abtv. 52. §. (1b) bekezdésében foglalt feltételeknek. [21/2016. (XI.30.) AB határozat, Ind., 32., 35.]

Az Alkotmánybíróság - bár mérlegelési jogkörében, de hangsúlyozva hogy - következetesen értelmezi az alkotmányjogi panasz indítvány befogadására vonatkozó követelményeket, így azt az indítványt amely akár egyes részei tekintetében eleget tesz a formai és alaki és tartalmi követelményeknek, befogadja, feltéve hogy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvényellenesség lehetőségét felveti, vagy alternatív jelleggel az üggyel összefüggésben (abban megnyilvánulva) alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést tartalmaz.

Több alkalommal kitért az Alkotmánybíróság arra, hogy a panaszban felvetett kérdés elszaporodottsága [8/2013. (III. 01.) AB határozat, Ind., 21.], gyakori, visszatérő jellege [25/2013. (X. 04.) AB határozat, Ind., 22.] alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek minősül, éppúgy mint a tisztességes eljáráshoz való jogból fakadó követelmények, és garanciák meghatározása.

Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint, amennyiben egyes alapjogok tartalma lényegileg azonos nemzetközi szerződés rendelkezésével, abban az esetben az alapjog lényegi tartalma, és az alapjogvédelem minimális szintje el kell hogy érje a nemzetközi követelményeket. [32/2012. (VII. 04.) AB határozat, Ind., 41., 8/2013. (III. 01.) AB határozat, Ind., 48, 36/2013. (XII.05.) AB határozat, Ind., 28, 3076/2017. (IV.28.) AB határozat, Ind., 44., 3341/2017. (XII.20.) AB határozat, Ind., 44.] A nemzeti jog azonban a nemzetközi jogtól magasabb követelményrendszert is állíthat, az emberi jogok védelmére. [4/2013. (II. 21.) AB határozat, Ind., 19.]

Tisztelettel:

